

Dosarul nr. 1ra-1394/2020

prima instanță: Judecătoria Cimișlia (jud: S. Aramă)

instanța de apel: Curtea de Apel Cahul (jud: G. Vavrin, I. Dănăilă, T. Berdilă)

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

01 iulie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Iurie Bejenaru
Galina Stratulat

juducând în ședință, fără participarea părților, recursul ordinar declarat de către inculpatul Chele Victor XXXXX, împotriva deciziei din 18 decembrie 2019 a Colegiului penal al Curții de Apel Cahul, în cauza penală în privința lui

Chele Victor XXXXX, născut la XXXXX, cetățean al Republicii Moldova, de naționalitate moldovean, originar și domiciliat în or. XXXXX, str. XXXXX, fără antecedente penale,

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264, alin. (3), lit. a) Cod penal,
Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 20.07.2015 până la 29.05.2017;

Instanța de apel de la 10.07.2017 până la 19.12.2017;

de la 15.06.2018 până la 18.12.2018;

de la 12.08.2019 până la 18.12.2019;

Instanța de recurs de la 06.03.2018 până la 15.05.2018;

de la 02.04.2019 până la 18.06.2019;

de la 25.05.2020 până la 30.07.2020.

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală a fost legal executată.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

A C O N S T A T A T:

Prin sentința Judecătoriei Cimișlia din 29 mai 2017, Chele Victor a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, la 5 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani.

În baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii a fost suspendată condiționat pentru o perioadă de probațiune de 3 ani.

Acțiunea civilă privind repararea prejudiciului material și moral cauzat prin infracțiune, înaintată de părțile vătămate Popescu Eudochia și Buțan Tamara a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor cuvenite să hotărască instanța civilă.

Potrivit sentinței s-a constatat, că Chele V. este pus sub învinuire pentru faptul, că la data de 04 decembrie 2014, în jurul orei 11:00, dispunând de permis de conducere pentru șoferi categoria „B”, conducând automobilul de model „Dacia Logan” cu numărul de înmatriculare XXXXX, pe str. Decebal din or. Cimișlia, avându-i în calitate de pasageri pe bancheta din față pe Buțanu Tamara și pe bancheta din spate pe Popescu Eudochia, încălcând prevederile Regulamentului Circulației Rutiere și anume: pct. 42 alin. (2), potrivit căruia „determinarea benzilor de circulație se efectuează prin marcaj sau indicatoarele rutiere 5.37.1 - 5.41.3, iar în lipsa acestora - de către conducătorii vehiculelor, ținând cont de lățimea carosabilului, gabaritele vehiculelor și intervalele de siguranță necesare”, art. 42 alin. (3), potrivit căruia „pe drumurile cu circulația dublu sens care au cel puțin două benzi într-o direcție este interzisă intrarea pe partea carosabilului destinată circulației în sens opus”, pct. 45 (1) lit. a) potrivit căruia „conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția, dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase, cât și situația rutieră”, pct. 45 alin. (2) potrivit căruia „în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului”, astfel, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale și prevăzând urmările ei prejudiciabile, dar considerând în mod ușuratic că ele vor putea fi evitate, neținând cont de condițiile climaterice nefavorabile și anume drumul înzăpezit și ghețuș, a ieșit pe banda din sens opus, în timp ce din partea opusă regulamentar se deplasa autocamionul de model „Mercedes 210 D” cu n/î XXXXX, condus de către Cîlcic Alexandr, care îi avea în calitate de pasageri pe Sandu Alexandr, Colța Igor și Novac Mihail, care a cotit puțin în partea dreaptă pentru a evita tamponarea, în consecință Chele Victor în urma nerespectării prevederilor Regulamentului Circulației Rutiere menționate supra, s-a tamponat cu autocamionul de model „Mercedes 210 D”, în urma cărui fapt Popescu Eudochia, s-a ales cu leziuni corporale, ce se califică ca vătămare corporală gravă, iar pasagerul Buțanu Tamara s-a ales cu leziuni corporale, ce se califică ca vătămare corporală medie, iar automobilele au fost deteriorate tehnic.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, fapta inculpatului Chele Victor a fost calificată în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal și anume – *încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență vătămarea medie și gravă a integrității corporale sau a sănătății.*

Sentința a fost atacată cu apeluri de către :

Partea vătămată Buțan Tamara, prin care a solicitat casarea parțială a acesteia, în partea ce ține de admiterea în principiu a acțiunii civile, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit căreia să fie admisă integral acțiunea civilă, cu încasarea de la Chele Victor a prejudiciul material cu titlu de compensare a cheltuielilor de tratament, a prejudiciului moral indicat în acțiunea civilă, și a sumei de 500 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică.

În motivarea apelului a invocat că în ședințele de judecată a prezentat un șir de probe care demonstrează clar pagubele materiale și morale aduse, în urma săvârșirii infracțiunii de către inculpat, iar necesitatea suplimentară de prezentare a unor probe în ședințele de judecată nu a apărut.

Partea vătămată Popescu Eudochia, prin care a solicitat casarea parțială a acesteia, în partea ce ține de admiterea în principiu a acțiunii civile, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să se încaseze de la Chele V. suma de 410 lei și 2 520 dolari, cu titlu de compensare a cheltuielilor de tratament și îngrijire străină pe perioada din 23 mai 2015 până la 23 noiembrie 2016, a sumei de 140 dolari lunar, cu titlu de îngrijire străină de la data de 24.11.2016 până la antrenarea completă, a sumei de 100.000 lei, cu titlu de daune morale în urma accidentului din contul părții civilmente responsabile și a sumei de 5.000 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică.

În argumentarea apelului a invocat că, în ședințele de judecată a prezentat un șir de probe care demonstrează clar pagubele materiale și morale aduse în urma săvârșirii infracțiunii de către inculpat, iar necesitatea suplimentară de prezentare a unor probe în ședințele de judecată nu a apărut; ea, personal, a fost prezentă la toate ședințele de judecată pentru a da declarații referitor la cele întâmplate, cu toate că această prezență i s-a dat foarte greu, deoarece fiecare pas efectuat de sine stătător provoacă dureri fizice insuportabile, ceea ce o face la fiecare mișcare efectuată, să strige de durere. Din cauza că se află într-o stare fizică rea, a fost nevoită să-și angajeze un avocat cu care a încheiat un contract de asistență juridică pentru ca să o reprezinte în ședințele de judecată, fapt confirmat prin bonul de plată anexat.

Legalitatea sentinței primei instanțe a fost contestată și de către inculpatul Chele Victor, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care el să fie achitat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, iar acțiunile civile înaintate de părțile vătămate Popescu Eudochia și Buțan Tamara, să fie respinse.

În motivarea apelului a invocat dispoziția că, consideră că, sentința este ilegală din motivul că vinovăția lui nu și-a găsit confirmarea prin cercetarea probelor de partea acuzării. Dispoziția art. 264 Cod penal, este de blanchetă și în ea nu sunt enumerate încălcările încriminate, făcându-se trimitere la anumite reguli referitoare la securitatea circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport, ceea ce înseamnă că, în ordonanța de punere sub învinuire, la descrierea laturii obiective a infracțiunii, urmează de indicat anume care încălcări a regulilor de securitate a circulației rutiere, legate de încălcarea uneia sau a câtorva prevederi ale Regulamentului circulației rutiere sau a altor acte legislative ce reglementează securitatea circulației și exploatarea transportului, de către persoana care conduce mijlocul de transport, au condiționat urmările sub formă de vătămări medii ale integrității corporale sau ale sănătății, aflate în raport de cauzalitate cu comiterea încălcării acestor reguli;

La caz, dat fiind faptul că este un caz de accident rutier care necesită posedarea cunoștințelor din domeniul auto tehnic, a fost dispusă expertiza auto tehnică, probă ce a trebuit să fie luată în considerație, în cadrul aprecierii circumstanțelor producerii accidentului și înaintării învinuirii.

Astfel, la data de 25 martie 2015 a fost întocmit raportul de expertiză auto-tehnică nr. 2831, potrivit căruia automobilul de model Mercedes la momentul tamponării se afla în mișcare și se deplasa dinspre contrasens, adică nu pe banda sa de circulație. Potrivit aceluiași raport de expertiză, automobilul de model Dacia, condus de Chele Victor se

deplasa pe banda sa, spre contrasens. Inculpatul în ședința de judecată a declarat, că în momentul în care a conștientizat că accidentul este inevitabil, a manevrat la stânga, deoarece pe dreapta se afla stația auto de autobuze unde erau școlari și nu a dorit să le pună viața lor în pericol. Totodată și direcția de deplasare a automobilului de model Mercedes Sprinter denotă că mergea pe contrasens, adică pe partea carosabilă nedestinată automobilului condus de Chele Victor.

Conform cercetărilor la fața locului și schițelor accidentului rutier întocmite la data producerii impactului, este evident faptul că locul coliziunii este pe banda de circulație a automobilului Dacia Logan, iar concluziile acuzatorului și a instanței de judecată că anume Chele N. a ieșit pe contrasens, sunt în contradicție cu probatoriul administrat.

Raportul de expertiză auto-tehnică și cercetările la fața locului, partea acuzării nici nu le-a inclus în lista probelor. Mai mult, nu este clar de ce inițial a fost suspectat de comiterea infracțiunii conducătorul celuilalt automobil, ulterior situația s-a schimbat în defavoarea inculpatului.

Instanța de fond a manifestat o atitudine unilaterală față de aprecierea probelor, dând prioritate declarațiilor părților vătămate și a martorilor. Mai mult ca atât, motivarea concluziei instanței de fond este sumară și incompletă, fără a fi stabilite toate circumstanțele de fapt și de drept.

Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 19 decembrie 2017, a fost respins ca nefondat apelul declarat de inculpat și admise parțial apelurile declarate de părțile vătămate Buțan Tamara și Popescu Eudochia, fiind casată parțial sentința în latura civilă, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care, a fost admisă parțial acțiunea civilă înaintată de părțile vătămate privind încasarea prejudiciului moral, fiind încasat de la inculpat în beneficiul părții vătămate Buțan Tamara, prejudiciul moral în mărime de 5.000 lei și în beneficiul părții vătămate Popescu Eudochia, prejudiciul moral în mărime de 10.000 lei, în rest pretențiile privind încasarea prejudiciului moral au fost respinse. În rest, sentința a fost menținută fără modificări.

În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a constatat, că reieșind din învinuirea înaintată, precum și din înscrisurile anexate la materialele cauzei, vina inculpatului Chele Victor în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, s-a stabilit în timpul urmăririi penale, examinării dosarului de prima instanță, precum și în cadrul examinării apelului.

Instanța de apel din materialele cauzei a stabilit, că Chele Victor, la 04 decembrie 2014, în jurul orei 11:00, dispunând de permis de conducere pentru șoferi categoria „B”, conducând automobilul de model „Dacia Logan” cu numărul de înmatriculare XXXXX, pe str. Decebal din or. Cimișlia, având-ule în calitate de pasageri pe bancheta din față pe Buțanu T. și pe bancheta din spate pe Popescu E., încălcând prevederile Regulamentului Circulației Rutiere și anume: pct. 42 alin. (2) potrivit căruia „determinarea benzilor de circulație se efectuează prin marcaj sau indicatoarele rutiere 5.37.1 - 5.41.3, iar în lipsa acestora - de către conducătorii vehiculelor, ținând cont de lățimea carosabilului, gabaritele vehiculelor și intervalele de siguranță necesare”, art. 42 alin. (3) potrivit căruia „pe drumurile cu circulația dublu sens care au cel puțin două benzi într-o direcție este interzisă intrarea pe partea carosabilului destinată circulației în sens opus”, pct. 45 alin. (1) lit. a) potrivit căruia „conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția, dexteritatea

în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase, cât și situația rutieră”, pct. 45 alin.(2) potrivit căruia „în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului”, astfel, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale și prevăzând urmările ei prejudiciabile, dar considerând în mod ușuratic că ele vor putea fi evitate, neținând cont de condițiile climaterice nefavorabile și anume drumul înzăpezit și ghețuș, a ieșit pe banda din sens opus, în timp ce din partea opusă se deplasa autocamionul de model „Mercedes 210 D” cu n/î XXXXX, condus de către Cîlcic Alexandr, care îi avea în calitate de pasageri pe Sandu Alexandr, Colța Igor și Novac Mihail, care a cotit puțin în partea dreaptă pentru a evita tamponarea. În consecință, Chele V. în urma nerespectării prevederilor Regulamentului Circulației Rutiere menționate supra, s-a tamponat cu autocamionul de model „Mercedes 210 D”, în urma cărui fapt Popescu E. s-a ales cu leziuni corporale, care se califică ca vătămare corporală gravă, iar pasagerul Buțanu T. s-a ales cu leziuni corporale, care se califică ca vătămare corporală medie, iar automobilele au fost deteriorate tehnic. Acțiunile lui Chele V. corect au fost încadrate în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal - încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență vătămare medie și gravă a integrității corporale sau a sănătății.

Instanța de apel în urma cercetării probelor, a ajuns la concluzia excluderii din învinuire a faptului că regulamentar se deplasa autocamionul de model „Mercedes 210 D” cu n/î XXXXX, condus de către Cîlcic Alexandr, deoarece cert este stabilit din concluziile expertului din raportul de expertiză nr. 2831 din 25 martie 2015, că unitatea de transport („Mercedes 210 D”) la momentul tamponării se afla în mișcare și se deplasa dinspre contrasens.

Totodată, instanța de apel a stabilit că pe cauza dată, reieșind din materialele cauzei, instanța de fond neîntemeiat a admis acțiunea civilă în principiu referitor la pretenția de încasare a prejudiciului moral, deoarece materialul probator administrat pe cauză permite admiterea parțială a acțiunii civile, din considerentul, că în procesul penal acțiunea civilă este o modalitate de reparare a prejudiciului cauzat prin infracțiune, iar în condițiile în care vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunii încriminate a fost dovedită, acțiunea civilă în această parte urma să fie soluționată.

Ținând cont de circumstanțele cauzei raportate la prevederile legale enunțate, precum și de faptul că la caz este întrunită condiția principală privind legătura causală între prejudiciul suferit de partea vătămată și infracțiunea săvârșită, acestea rezultând din faptul că Chele V. a cauzat părților vătămate Popescu E. și Buțan T. suferințe psihice, care decurg din lezarea integrității fizice a persoanei, instanța de apel a considerat necesar de a admite parțial acțiunea civilă înaintată de părțile vătămate și de a încasa de la inculpatul Chele V. în beneficiul părții vătămate Buțan T. suma de 5.000 lei și în beneficiul părții vătămate Popescu E. suma de 10.000 lei cu titlu de prejudiciu moral în vederea compensării daunei morale, sume pe care le-a considerat echitabile în condițiile cauzei, în vederea reparării daunei în urma suferințelor psihice și fizice cauzate părților vătămate Buțan T. și Popescu E., în urma infracțiunii comise de către inculpatul Chele V.

În partea ce ține de încasarea prejudiciului material cu titlu de compensare a cheltuielilor de tratament și îngrijire străină, precum și a cheltuielilor de asistență

juridică, instanța de apel a specificat că la materialele cauzei nu au fost administrate probe suficiente, care ar dovedi temeiurile și mărimea pagubei cerute de părțile civile, nu a fost stabilit cercul participanților procesului civil, având în vedere că mijloacele de transport implicate în accident aveau asigurare, prin ce se invocă implicarea în procesul civil și a agenților de asigurare.

Hotărârile judecătorești adoptate în cauză, au fost atacate cu recursuri ordinare de către, avocatul Moraru Svetlana în numele părții vătămate Popescu Eudochia, prin care a solicitat casarea parțială a acestora, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie admisă integral acțiunea civilă, cu încasarea de la inculpat suma de 410 lei și 2 520 de dolari, cu titlu de compensare a cheltuielilor de tratament și îngrijire străină pe perioada din 23.05.2015 până la 23.11.2016, a sumei de 140 dolari lunar, cu titlu de îngrijire străină de la data de 24.11.2016 până la antrenarea completă, a sumei de 100.000 lei, cu titlu de daune morale în urma accidentului din contul părții civilmente responsabile și a sumei de 5.000 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistența juridică.

Legalitatea deciziei instanței de apel a fost contestată și de către avocatul Berezovschi V. în numele inculpatului, prin care a solicitat casarea acestora, cu achitarea lui Chele Victor pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, iar acțiunile civile înaintate de părțile vătămate să fie respinse.

Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 15 mai 2018 au fost admise recursurile ordinare declarate de către avocatul Moraru Svetlana în numele părții vătămate Popescu Eudochia și avocatul Berezovschi Vladislav în numele inculpatului, casată total decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 19 decembrie 2017 și a fost dispusă rejudecarea cauzei de către Curtea de Apel Cahul.

În motivarea soluției sale instanța de recurs ordinar a evidențiat că, prima instanță menționând fraza „Chele V. este pus sub învinuire că...” nu a respectat prevederile art. 394 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, ce indică expres: „Partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă: 1) descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicându-se locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii;” și în consecință sentința de condamnare nu conține descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, totodată inculpatul Chele V. fiind condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal.

Colegiul penal a menționat că, în cazul când prima instanță nu a respectat prevederile art. 394 Cod de procedură penală privind întocmirea sentinței, însă în fapt probele au fost cercetate, instanța de apel, casând sentința din acest motiv, va continua prin rejudecarea cauzei aprecierea tuturor împrejurărilor și, respectând normele procedurale (art. 393-397 CPP), va pronunța o nouă hotărâre conform ordinii stabilite pentru prima instanță”. Or, potrivit prevederilor art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de apel este obligată ca, în afară de temeiurile invocate și cererile formulate de apelant, să examineze aspectele de fapt și de drept ale cauzei.

Așadar, prin sintagma reținută în sentința de condamnare „Chele V. este pus sub învinuire pentru faptul că...” prima instanță, de fapt, nu a constatat fapta pentru care acesta a fost condamnat. Ulterior, instanța de apel nu a corectat eroarea de drept privind modul de întocmire a sentinței, prin casarea sentinței din acest motiv, ignorând prevederile legale menționate mai sus, astfel cu toate că a constatat din nou fapta, această instanță a casat sentința doar în latura civilă, în rest menținând-o.

Astfel, Colegiul a stabilit că hotărârea instanței de apel supusă analizei: nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției adoptată de instanța de apel, contrazice dispozitivului hotărârii, și acesta este expus neclar, temeiuri ce se încadrează în prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

Instanța de recurs ordinar a menționat că conform acțiunii civile, partea vătămată Popescu E. a solicitat încasarea din contul inculpatului în beneficiul său, a sumei de 410 lei și 2.520 dolari, cu titlu de compensare a cheltuielilor de tratament și îngrijire străină pe perioada din 23.05.2015 până la 23.11.2016, a sumei de 140 dolari lunar, cu titlu de îngrijire străină de la data de 24.11.2016 până la antrenarea completă, a sumei de 100.000 lei, cu titlu de daune morale în urma accidentului din contul părții civilmente responsabile și a sumei de 5.000 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistența juridică, însă instanța de apel a admis parțial această acțiune încasând de la inculpat în beneficiul părții vătămate Popescu E. prejudiciul moral în mărime de 10.000 lei, motivând că, această sumă o consideră echitabilă în vederea reparării daunei în urma suferințelor psihice și fizice cauzate părții vătămate, în urma infracțiunii comise de către inculpat.

Însă, în opinia Colegiului penal lărgit aceste concluzii ale instanței de apel nu au fost motivate suficient și contravin lucrărilor dosarului și prevederilor legale, astfel Colegiul a considerat pripite concluziile instanței de apel, precum că suma de 10.000 lei este echitabilă în vederea reparării daunei în urma suferințelor psihice și fizice cauzate părții vătămate Popescu E., în urma infracțiunii comise de către inculpat. La acest capitol, instanța de recurs a notat că, potrivit art. 219 alin. (4) Cod de procedură penală, la evaluarea cuantumului despăgubirilor materiale ale prejudiciului moral, instanța de judecată ia în considerare suferințele fizice ale victimei, pierderea speranței în viață, etc. În corespundere cu art. 220 Cod de procedură penală și art. 1423 Cod civil, mărimea compensației pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate. Caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice le apreciază instanța de judecată, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, precum și statutul social al persoanei vătămate.

Prin urmare, conform materialelor cauzei, în dosar este anexat raportul de expertiză medico-legală nr. 91D din 19.05.2015, prin care s-a stabilit că la Popescu E. au fost depistate leziuni corporale sub forma de fractura închisă a femurului stâng în treime distală cu formare de eschile osoase și dislocarea fragmentelor, fractură a radiusului antebrațului drept în loc tipic cu dislocare a fragmentelor, plăgi, contuzie a plexului brahial stâng, care se califică ca vătămare corporală gravă. Totodată, partea vătămată Popescu E. în aspectul justificării mărimii prejudiciului moral suportat, a prezentat în special actele privind tratamentele, contractul pentru perioada îngrijirii străine, iar instanța de apel fără a-și expune opinia și a evalua aceste probe separat și în coroborarea lor, nemotivat a respins cerința părții vătămate Popescu E. privind încasarea prejudiciului moral, încasând doar suma de 10.000 lei, în acest sens.

Prin urmare, instanța de recurs ordinar a constatat că, instanța de apel nu și-a motivat soluția de încasare de la inculpat în beneficiul părții vătămate Popescu E. a prejudiciul moral în mărime de doar 10.000 lei, conform prevederilor art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală.

Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 18 decembrie 2018 au fost respinse apelurile declarate de părțile vătămate Buțan Tamara și Popescu Eudochia.

A fost admis apelul inculpatului Chele Victor. S-a casat total sentința Judecătoriei Cimișlia din 29 mai 2017, prin care Chele Victor a fost recunoscut vinovat și condamnat pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(3) lit. a) Cod penal.

S-a pronunțat o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează.

Inculpatul Chele Victor a fost achitat pe învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute, de art.264 alin.(3) lit. a) Cod penal, dat fiind că fapta nu a fost săvârșită de către inculpatul Chele Victor.

Au fost respinse acțiunile civile înaintate de Popescu Eudochia și Buțan Tamara împotriva inculpatului Chele Victor, privind repararea prejudiciului material și moral.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a menționat că la solicitarea procurorului, au fost examinate materialele din dosar, verificate probele administrate în ședința instanței de fond, inclusiv declarațiile necontestate ale părților vătămate Popescu Eudochia, Buțan Tamara, martorilor Cîlcic Alexandru, Colța Igor, Sandu Alexandru și inculpatului Chele Victor, audiați în prima instanță, puse la baza sentinței de condamnare și probele materiale examinate de prima instanță.

Verificând aspectele de fapt și de drept operate de instanța de fond la adoptarea soluției de condamnare a inculpatului Chele Victor de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(3) lit.a) Cod penal, instanța de apel a considerat că instanța de fond a adoptat o soluție contrară circumstanțelor de fapt reflectate de probele cercetate în ședințele instanțelor de fond și de apel, cu aplicarea eronată a normelor de drept material și procesual, fiind ignorate prevederile art.101 Cod de procedură penală, potrivit căreia fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Prima instanță, fără a da o apreciere juridică corespunzătoare circumstanțelor cauzei, fără a se expune asupra motivelor pentru care a respins alte probe, s-a limitat doar la enumerarea probelor și descrierea conținutului declarațiilor participanților audiați. Aprecierea completă și justă a probelor trebuie să se întemeieze pe o analiză minuțioasă a materialului probator și apoi pe o sinteză a evaluărilor făcute. Analiza probelor presupune examinarea fiecărui element probatoriu în parte, pentru a se înlătura tot ce nu are legătură cu cauza, tot ce este vag și nesigur.

Colegiul judiciar a considerat, că prima instanță a decis asupra vinovăției inculpatului Chele Victor în lipsa unui suport probatoriu care ar exclude orice dubiu în acest sens, și ar fi în stare să stabilească vinovăția inculpatului în baza unor circumstanțe obiective.

Astfel, prima instanță a omis să dea apreciere unor probe cum sunt procesul-verbal de cercetare a locului accidentului rutier din 04.12.2014, schița accidentului rutier din 05.12.2014, raportul de expertiză auto-tehnică nr.2806 din 26.02.2015 și raportul de expertiză auto-tehnică nr.2831 din 25.05.2015, concluziile cărora în ansamblu la direct indică că impactul a avut loc pe banda de circulație a automobilul de model „Dacia Logan”, cu numărul de înmatriculare XXXXX, condus de inculpatul Chele Victor.

Este cert, că inculpatul Chele Victor se deplasa regulamentar pe banda sa de circulație, respectând regulile de circulație, limitele de viteză admise, nu a creat

obstacole vehiculelor ce se deplasau pe contrasens, nu era în stare de ebrietate, automobilul nu avea careva defecte tehnice, nu a traversat marcajul rutier, nu a intrat pe partea carosabilului destinată circulației în sens opus.

S-a constatat că după impact ambele unități de transport implicate nu au părăsit locul accidentului și nu le-a fost schimbată poziția pe carosabil. Conform schiței accidentului rutier din 05.12.2014 locul coliziunii era pe banda de circulație a automobilului „Dacia Logan” cu n/î XXXXX, având în vedere lățimea carosabilului de 16,37 metri (cu două benzi de circulație), în raport cu poziția vehiculelor implicate în accident, rezultă că Cîlcic Alexandru, conducând automobilul „Mercedes 210 D” n/î XXXXX, a ieșit de pe banda sa de circulație și a intrat pe banda de circulație a automobilului „Dacia Logan”, condus de inculpatul Chele Victor, or distanța roților până la marginea carosabilului (de la roata stânga-față a unității de transport „Mercedes Benz” n/î XXXXX până la marginea carosabilului din stânga era 6,48 metri, de la roata stânga-spate -4,48m, de la roata dreaptă-față până la marginea carosabilului din dreapta - 6,7 metri, și de la roata dreapta-spate - 7,95m) atestă că mijlocul de transport „Mercede 210 D” a trecut de mijlocul carosabilului spre stânga și a ieșit pe contrasens, iar poziția automobilului „Dacia Logan” atestă că acesta nu a ieșit din limitele benzii sale de circulație nici până la, nici după coliziune.

Conform raportul de expertiză auto-tehnică nr.2806 din 26.02.2015 ambele autoturisme „Mercedes 210 D” cu nr/î XXXXX și „Dacia Logan” cu nr/î XXXXX nu aveau careva defecte în sistemele de frânare, suspensii, forță, anvelope și ghidare, care ar fi putut duce la producerea accidentului rutier, iar conducătorii acestor unități de transport aveau posibilitate tehnică să aleagă viteza de deplasare și să se deplaseze regulamentar pe benzile sale.

Potrivit procesului-verbal de cercetare la fața locului din 04.12.2014 cu planșa foto, ciocnirea mijloacelor de transport a avut loc la intersecția str. Decebal și M. Viteazul, fiind stabilit că carosabilul este sub formă de curbă, acoperit cu asfalt, care este înzăpezit, cu ghețuș. Din imagini foto se observă că pe partea dreaptă a automobilului de model „Daca Logan” era stația auto unde chiar și la momentul cercetării la fața locului se aflau mai mulți oameni, fapt care justifică declarațiile inculpatului Chele Victor despre imposibilitatea evitării coliziunii prin virare la dreapta (spre stația auto), iar conducătorul autoturismului „Mercedes 210 D” a ieșit în curbă pe contrasens, fapt confirmat și prin raportul de expertiză auto-tehnică din 25.03.2015. În favoarea acestei constatări vin însăși declarațiile martorului Cîlcic Alexandr, care a menționat că a ieșit din strada V.Alecsandri și a intrat pe strada Decebal, și nu a dat nici o explicație faptului, cum a ajuns automobilul „Mercedes 210D”, condus de el, pe banda de circulație opusă.

Inculpatului Chele Victor potrivit învinuirii i se incriminează încălcarea regulilor de securitate a circulației, și anume încălcarea pct.42 alin.(2),(3), pct.45 alin.(1) lit.a), alin.(2) ale Regulamentului Circulației Rutiere, constând în neluarea în considerație a condițiilor climaterice nefavorabile și anume drumul înzăpezit și ghețuș, ieșirea pe banda din sens opus. Partea acuzării nu a prezentat probe în susținerea învinuirii care ar demonstra încălcarea regulilor de securitate a circulației de către inculpatul Chele Victor.

Inculpatul se deplasa regulamentar, pe banda sa de circulație. Niciuna din probele administrate de partea acuzării nu demonstrează că automobilul condus de inculpatul Chele Victor a părăsit limitele benzii sale regulamentare de circulație și ar fi ieșit pe

banda de circulație în sens opus. Nici o probă nu demonstrează că inculpatul Chele Victor a depășit limita de viteză stabilită de Regulamentul circulației rutiere. Nici o probă administrată nu atestă, că inculpatul Chele Victor a avut posibilitate tehnică de a evita impactul, și că ar fi ezitat să recurgă la instrumente și procedee de evitare a coliziunii unităților de transport. Procurorul nu a combătut cu probe versiunea inculpatului Chele Victor, precum că în condițiile climaterice nefavorabile (ghețuș și zăpadă) virarea la dreapta pentru evitarea impactului cu automobilul „Mercedes 210D” prezenta pericol pentru viața elevilor care se aflau pe teren lângă școală și persoanelor ce se aflau la stația de oprire.

Dimpotrivă organul de urmărire penală și procurorul au neglijat totalmente obligația investigării cauzei sub toate aspectele, completă și obiectivă (art.19 alin.(3) Cod penal), atunci când au omis să constate obiectiv care anume unitate de transport din cele implicate în accident s-a deplasat pe banda de circulație cu sens opus și a creat situația de accident, și dacă conducătorii acestor unități de transport au avut posibilitatea de a prevedea această situație de accident și să o preîntâmpine sau evite. Or schița accidentului, harta localității și declarațiile martorilor și inculpatului atestă, că pînă la accident automobilul „Mercedes 210D” a traversat intersecția străzilor C.Stamati, V.Alecsandri și M. Viteazul, care este în nemijlocita apropiere de locul accidentul și are forma de curbă, și ieșind din intersecție a continuat deplasarea pe str.Decebal, neregulamentar intrând pe banda de circulație de sens opus, circumstanțe care dau lesne de înțeles, că inculpatul Chele Victor nu putea prevedea din timp survenirea situației de accident, odată ce totul s-a petrecut după ce automobilul „Mercedes 210D” condus de Cîlcic Alexandr a ieșit din intersecție.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel la data de 14 martie 2019, procurorul în Procuratura de Circumscripție Cahul, Tomița Mihail, a declarat recurs ordinar în termen prin care indicând temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei atacate, cu menținerea sentinței primei instanțe, deoarece apelul a fost greșit admis.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 18 iunie 2019 s-a admis recursul declarat de procurorul în Procuratura de Circumscripție Cahul, Tomița Mihail, s-a casat decizia din 18 decembrie 2019 a Curții de Apel Cahul, în cauza penală privindu-l pe Chele Victor, cu dispunerea rejudecării cauzei de către Curtea de Apel Cahul, în alt complet de judecată.

În motivarea soluției sale instanța de recurs ordinar a evidențiat că, că organul de urmărire penală și procurorul au neglijat totalmente obligația investigării cauzei sub toate aspectele, completă și obiectivă - art.19 alin.(3) Cod penal, atunci când au omis să constate obiectiv care anume unitate de transport din cele implicate în accident s-a deplasat pe banda de circulație cu sens opus și a creat situația de accident, și dacă conducătorii acestor unități de transport au avut posibilitatea de a prevedea această situație de accident și să o preîntâmpine sau evite și fapta incriminată lui Chele Victor nu a fost săvârșită de inculpat.

În contextul celor expuse, instanța de recurs ordinar a relevat, că instanța de apel atunci când constată că fapta imputată prin rechizitoriu nu a fost săvârșită de inculpat, urmează să-și argumenteze soluția prin prisma tuturor probelor acumulate în dosar, care trebuie apreciate multilateral și obiectiv. În acest sens, se are în vedere faptul că, așa cum s-a punctat deja mai sus, instanța de apel la judecarea cauzei trebuia să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate inculpatului Chele Victor să verifice și să

aprecieze conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor și să constate dacă fapta incriminată a fost sau nu săvârșită de către inculpat.

Colegiul penal lărgit a constatat că, instanța de apel, defectuos și-a argumentat soluția și nu a dat o apreciere convenită cerințelor Regulamentului Circulației Rutiere și declarațiilor martorului Cîlcic Alexandru, or, din delarațiile acestuia rezultă că „la 04.12.2014 conducând automobilul de model „Mercedes”, transporta marfă prin oraș. În automobil se aflau trei persoane Colța Igor, Colța Alexandr și Mihail. Toți erau pe bancheta din spate. A trecut de strada care este la intersecție și a luat-o la dreapta unde sunt niște clădiri, o școală unde a lăsat produse, și a coborât pe str. V. Alecsandri. Trebuia să meargă în centru pe str. Decebal. Era frig, vizibilitatea era bună. Mergea cu viteza de aproximativ 30 km/h, drumul era curat pe ambele benzi. Când se deplasa spre biserică din partea stânga se deplasa un automobil cu viteza aproximativ 50 km/h. Automobilul din întâmpinare la 5-6 metri a trecut spre el și dânsul a reușit să i-a volanul în dreapta pentru a evita tamponarea, însă automobilul din față s-a tamponat în el...”.

Instanța de recurs ordinar a constatat că, din declarațiile tuturor părților audiate și materialele cauzei descrise în decizie, instanța de apel a analizat și a apreciat selectiv declarațiile inculpatului, fără a evalua celelalte probe și fără a efectua o analiză a acestora, cu aprecierea fiecărei probe în parte, cu expunerea asupra admisibilității sau inadmisibilității probei, ignorând totalmente probele administrate la caz. Într-o hotărâre este necesar nu numai de a reda declarațiile participanților la proces, dar și de a expune esența acestor depoziții și legătura lor cu conținutul altor probe care în ansamblu confirmă sau infirmă o circumstanță pe cauză, de a argumenta de ce unele probe sunt admise, iar altele respinse.

La acest capitol Colegiul a remarcat că, instanța de apel nu a luat în considerație și nu a dat apreciere conform art.101 Cod procedură penală probelor prezentate de acuzare, și anume:

- declarațiilor părților vătămate Popescu Eudochia și Buțan Tamara;
- declarațiilor martorilor Colța Igor și Sandu Alexandru;
- procesul-verbal de cercetare a locului accidentului rutier din 04.12.2014 cu tabelul fotografic, schița accidentului rutier din 05.12.2014, raportul de expertiză auto-tehnică nr.2806 din 26.02.2015 și raportul de expertiză auto-tehnică nr.2831 din 25.05.2015. (f.d.15-26 vol. I) se observă că, inculpatul Chele Victor a avut toate posibilitățile tehnice și după dimensiunile părții carosabile de a evita tamponarea automobilul de model „Mercedes”.

În atare circumstanțe, Colegiul constată că instanța de apel nu a luat în considerație aceste declarații, cât și probele materiale prezentate de către partea acuzării, apreciind prioritar declarațiile inculpatului Chele Victor, care are dreptul de a nu se autoincrimina și un cumul de probe expuse selectiv, și preluate din soluția primei instanțe.

Ca urmare, Colegiul a constatat că instanța de apel prematur a ajuns la concluzia referitor la achitarea lui Chele Victor de comiterea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(3) lit. a) Cod penal, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de către inculpat, prin ce a admis o eroare de fapt, care a afectat soluția instanței și anume, discordanța între cele reținute de instanța de apel și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care

materialul probator o susține, instanța de apel urmând să aprecieze obiectiv toate probele.

Astfel, Colegiul a conchis că instanța de apel, ignorând cumulul de probe administrate la dosar, a admis și a apreciat prioritar numai declarațiile selective a inculpatului, care au și fost puse la baza hotărârii de achitare a acestuia, astfel expunându-se doar asupra unor probe, fără o analiză în cumul a tuturor probelor prezentate de părți, neilucidând faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date. Or, au fost lăsate fără apreciere argumentele acuzării precum că „inculpatul Chele Victor în loc să reducă viteza sau chiar să oprească automobilul, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului, și-a schimbat, contrar Regulamentului circulației rutiere, direcția automobilului de model „Dacia Logan” cu nr. n/î XXXXX pe care îl conducea, făcând o manevră în stînga, din care și s-a produs accidentul rutier. Inculpatul Chele Victor avea posibilitatea de a continua deplasarea cu automobilul său, deoarece partea carosabilă pe care se deplasa el a avut o lățime de 4,48-4,5 m”.

În opinia instanței de recurs, instanța de apel nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, fiind prezentă discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, ignorarea unor aspecte evidente, ce au avut drept consecință pronunțarea unei concluzii premature și nemotivate.

Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 18 decembrie 2019 a fost respins apelul declarat de inculpatul Chele Victor, s-au admis apelurile părților vătămate Buțan Tamara și Popescu Eudochia s-a casat integral, inclusiv din oficiu, sentința Judecătorei Cimișlia din 29 mai 2017 în cauza penală privindu-l pe Chele Victor în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 264 alin.(3) lit. a) Cod penal, și s-a pronunțat o nouă hotărâre, după cum urmează:

Chele Victor Vasile se declară vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, stabilindu-i pedeapsa de 5 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani.

Conform art. 90 Cod penal, se suspendă condiționat executarea pedepsei cu închisoare stabilită inculpatului Chele Victor pe un termen de probațiune de 3 ani.

Se admit acțiunile civile depuse de părțile vătămate Popescu Eudochia și Buțan Tamara în capătul acțiunii privind repararea prejudiciului moral.

Se încasează de la Chele Victor cu titlu de prejudiciu moral în beneficiul părții vătămate Popescu Eudochia suma de 45 000 (patruzeci și cinci mii) lei și în beneficiul părții vătămate Buțan Tamara suma de 20 000 (douăzeci mii) lei.

Acțiunile civile a părților vătămate Popescu Eudochia și Buțan Tamara în capătul încasării prejudiciului material se admit în principiu, urmând ca asupra cuantumului prejudiciului material să se expună instanța de judecată în procedură civilă.

Corpurile delictive: automobilul de model ”Mercedes 210D” cu nr. de înmatriculare XXXXX și ”Dacia Logan” cu nr. de înmatriculare XXXXX, s-au restituit proprietarilor.

Pentru pronunțarea soluției nominalizate instanța de apel a statuat, că instanța de fond la întocmirea sentinței, nu a respectat prevederile art. 394 alin.(1) pct.1) CPP și consecutivitatea chestiunilor prevăzute în art. 385 CPP, astfel a admis mai mult încălcări de procedură, rațiuni din care o asemenea sentință nu poate fi menținută.

Potrivit sentinței, inculpatul Chele Victor a fost condamnat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, cu stabilirea pedepsei penale în conformitate cu sancțiunea normei respective.

Lecturând sentința judecătorească, instanța de apel a observat că, în partea descriptivă a sentinței instanța de judecată indică învinuirea în baza căreia inculpatul Chele Victor a fost trimis în judecată, deși în dispozitivul ei, Chele Victor este recunoscut vinovat în baza art. 264 alin.(3) lit. a) Cod penal, cu stabilirea pedepsei penale.

Astfel, instanța de judecată în rezultatul analizei probelor administrate în cadrul cercetării judecătorești, nu a indicat în partea descriptivă a sentinței fapta prejudiciabilă constatată ca fiind săvârșită de inculpatul Chele Victor, în baza căreia a fost recunoscut vinovat, precum este stabilit de art. 394 alin.(1) pct.1) CPP, conform căreia partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă: descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicându-se locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii. Respectiv, prima instanță indicând în partea descriptivă învinuirea în baza căreia inculpatul Chele Victor a fost trimis în judecată, dar nu fapta prejudiciabilă, considerată ca fiind dovedită, ceea ce este specific unei sentințe de achitare, denotă încălcarea normelor de procedură la adoptarea sentinței.

În acest context instanța de apel a apreciat critic argumentele inculpatului Chele Victor precum că automobilul "Mercedes 210D", condus de martorul Cîlcic Alexandr a ieșit pe banda sa de circulație, iar dânsul nereușind să-l ocolească, s-a produs coliziunea, respingându-le ca fiind neîntemeiate și contradictorii cu constatările notate în procesul-verbal de cercetare la fața locului din 04 decembrie 2014 și schița accidentului rutier din 05 decembrie 2014, în care sunt fixate pozițiile mijloacelor de transport pe traseu după coliziune, din care rezultă cu certitudine că inculpatul reieșind din lățimea drumului a avut posibilitate de a-și continua deplasarea pe banda sa de circulație, fără a fi necesar să ocolească careva obstacole. Invocările inculpatului precum că nu putea să vireze la stânga pentru a evita ciocnirea cu automobilul "Mercedes 210D", deoarece era stația de oprire unde se aflau mai multe persoane, iar pe marginea carosabilului erau grămezi de zăpadă, instanța de apel a indicat că nu le poate reține ca întemeiate, în condițiile în care din fotografiile efectuate la fața accidentului rutier, anexate la procesul-verbal de cercetare a locului accidentului rutier, nu rezultă că pe marginea carosabilului se aflau grămezi de zăpadă care ar fi împiedicat la traficul rutier. Chiar și dacă pe parcursul zilei temperatură s-a ridicat, în timp de 1-2 ore, după accidentul rutier, acele grămezi de zăpadă nu puteau să se topească atât de repede, până la momentul cercetării locului accidentului rutier de către organul de poliție.

În acest context, a menționat că, aprecierile raportului de expertiză autotehnică din 25 martie 2015 nr. 2831 și a cercetărilor de la fața locului și schița accidentului rutier întocmite la data producerii accidentului rutier, 04-05 decembrie 2014 efectuate de către partea apărării, care ar dovedi că coliziunea automobilelor a avut loc pe banda de circulație a inculpatului Chele Victor, sunt aprecieri subiective a acestei părți, or, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, conform art. 101 alin.(1) CPP.

De asemenea, a considerat neîntemeiate și argumentele inculpatului Chele Victor invocate în sensul că în acea zi vizibilitatea era redusă din cauza arborelui aflat pe marginea traseului și a stației auto, or, din fotografiile efectuate la fața accidentului rutier, cât și procesul-verbal de cercetare a locului accidentului rutier întocmit la 04

decembrie 2014, nu rezultă că în acea zi vizibilitatea în traficul rutier era redusă din cauza condițiilor meteo nefavorabile. Mai mult ca atât, martorul Cîlcic Alexandr, a relatat că în acea zi afară era frig, însă vizibilitatea era bună.

Afirmațiile părții apărării precum că martorii Colța Igor și Sandu Alexandru, fiind în automobilul martorului Cîlcic Alexandr, conducătorul auto al unității de transport "Mercedes 210D", au depus respective declarații, fiind solidari cu conducătorul, instanța de apel le-a apreciat ca fiind o tactică de apărare, deoarece partea apărării nu contestă declarațiile martorilor respectivi, iar martorii fiind audiați sub jurământ și preîntâmpinați de răspundere penală, au declarat circumstanțele de producere a accidentului așa cum le-a văzut și perceput, mai mult ca atât, careva temeuri de a pune la îndoială veridicitatea acestor probe, nu au fost constatate în ședința de judecată și nici invocate de inculpat.

În partea soluționării acțiunii civile înaintate de Partea vătămată Popescu Eudochia și partea vătămată Buțan Tamara împotriva inculpatului Chele Victor, prin care Popescu Eudochia a solicitat încasarea din contul acestuia, a prejudiciul material în mărime de 410 lei și 2520 dolari SUA suportate pentru tratament și îngrijire străină pe perioada din 23 mai 2015 până la 23 noiembrie 2016, a sumei de 140 dolari SUA lunar cu titlu de îngrijire străină până la recuperarea completă și a sumei de 100 000 cu titlu de prejudiciul moral, iar Buțan Tamara încasarea prejudiciului material în sumă de 5768 lei și prejudiciul moral evaluat la suma de 50 000 lei, precum și cheltuieli de asistență juridică în mărime de 500 lei, a considerat că părțile vătămate nu au prezentat probe suficiente în vederea demonstrării cuantumului prejudiciului material suportat pentru tratament și medicamente. Pe astfel de rațiuni, instanța de apel ajunge la concluzia admiterii în principiu a acțiunilor civile înaintate de părțile vătămate Popescu Eudochia și Buțan Tamara împotriva inculpatului Chele Victor în partea recuperării prejudiciului material, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor materiale să se pronunțe instanța de judecată în ordinea procedurii civile.

Inculpatul Chele Victor contestă decizia instanței de apel cu recurs ordinar, solicitând casarea acesteia cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Având în susținere temeuri pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 5), 6), 8) Cod de procedură penală, recurentul invocă că instanța de apel neîntemeiat nu a luat în considerare argumentele părții apărării. Or, prin probatoriul administrat nu s-a dovedit în niciun mod prezența elementelor componente de infracțiune prevăzute în art. 264 alin.(3) lit. a) Cod penal. Mai mult atât instanța de fond cât și instanța de apel au manifestat o atitudine unilaterală față de aprecierea probelor.

A menționat inculpatul că cauza a fost judecată în primă instanță sau în apel fără citarea legală a unei părți, or, prin încheierea protocolară instanța de fond a admis în principiu demersul său, însă instanța de apel nu a citat intervenientul accesoriu Compania de Asigurări "Asterra Grup" SA în ședință, judecarea apelului fiind în lipsa sa.

De asemenea, în opinia inculpatului motivarea soluției instanței de apel contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă

Verificând argumentele recursului declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Potrivit practicii judiciare constante erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din conținutul recursurilor declarate, Colegiul penal atestă, că recurentul pledează pentru nevinovăția sa, invocând în calitate de temeiuri pentru casarea deciziei instanței de apel art. 427 alin. (1) pct. 5), 6), 8) Cod de procedură penală, care stabilesc, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile, când: 5) cauza a fost judecată în primă instanță sau în apel fără citarea legală a unei părți sau care, legal citată, a fost în imposibilitate de a se prezenta și de a înștiința instanța despre această imposibilitate, când 6) hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței sau când 8) nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Analizând decizia instanței de apel prin prisma erorilor de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal constată, că astfel de erori de drept nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursurilor declarate, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul părții apărării, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Astfel, potrivit prevederilor art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc, că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Cu referire la criticile invocate de recurent sub aspectul pct. 5) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul penal menționează, că recurentul nu a motivat din punct de vedere al temeiului de casare invocat or, potrivit prevederilor art. 24 alin. (2) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Colegiul penal respinge ca fiind declarative afirmațiile recurentului prin care se susține că instanța de apel nu a luat în considerare argumentele susținute de apărare în cererea de apel. Aceasta deoarece, verificând minuțios decizia recurată în raport cu argumentele invocate în apel, Colegiul penal ajunge la concluzia că inculpatul a primit răspuns la argumentele înaintate, iar simplul dezacord al titularilor cererilor de recurs cu soluția pronunțată în speță nu constituie temei de admitere a recursurilor în sensul formulat.

De asemenea, Colegiul penal atestă, că respectând prevederile art. 101 alin. (3) Cod de procedură penală, unde este stipulat că nici o probă din dosar nu are o valoare prestabilită pentru instanță, instanța de apel a examinat toate probele din dosar și nu a dat prioritate celor în favoarea condamnării inculpatului, ci coroborându-le, le-a analizat în ansamblu lor, apreciind just că ele sunt suficiente pentru a fundamenta o acuzație penală și a-i incrimina lui Chele Victor săvârșirea infracțiunii incriminate.

În acest sens Colegiul atestă, că la soluționarea cauzei instanța de apel a ținut cont de prevederile art. art. 99-101, 414 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, astfel întemeiat ajungând la concluzia menținerii sentinței în latura penală.

Drept urmare, Colegiul penal reiterează, că nu a fost comisă nici o eroare de drept, așa precum se susține de către recurent, or, pentru a constitui caz de casare, eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică.

Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

În cauza deferită judecării o atare eroare nu a fost constatată de către instanța de recurs.

Cu referire la criticile invocate de recurent sub aspectul pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul penal menționează, că temeiul de drept menționat prevede, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, atunci când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

În acest sens instanța de recurs menționează, că potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii prevăzute de norma penală.

Colegiul penal reține, că acest temei include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

În conformitate cu materialele cauzei, instanța de apel l-a recunoscut vinovat pe Chele Victor Vasile de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 264 alin.(3) lit. a) Cod penal, stabilindu-i pedeapsa de 5 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani.

Analizând decizia atacată, Colegiul penal consideră, decizia instanței de apel legal și întemeiată, deoarece la judecarea apelului, a verificat legalitatea și temeinicia

hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, respectând prevederile art. 414 alin. (1), (5) și 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanțele de fond. Or, în cazul în care instanțele de fond și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (hotărârile CEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei).

Față de cele ce preced, Colegiul penal atestă că instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis erori de drept, care ar impune casarea deciziei adoptate.

Astfel, erorile de drept invocate de recurent, prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 5), 6), 8) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare, iar din aceste considerente recursul declarat de către inculpatul Chele Victor, urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de către inculpatul Chele Victor XXXXX, împotriva deciziei din 18 decembrie 2019 a Colegiului penal al Curții de Apel Cahul, în cauza penală în privința lui Chele Victor XXXXX, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă. Pronunțată integral la 30 iulie 2020.

Președinte

Filincova Svetlana

Judecătorii

Bejenaru Iurie

Stratulat Galina